

ฤดูกาล

72 หนาว อังคาร

เหมือนฝันไปว่า กำลังสนุกอยู่ในงานมหกรรมรื่นเริงของโลก ตอนที่เกิดปัญหาใหญ่ขึ้น

ความซุกมุ่นวุ่นวายได้เริ่มแผ่กระจายออกมาจากโรงแสดงมายากล ซึ่งการแสดงตามปกตินั้น นักมายากลจะเชิญท่านผู้ชมที่ใจกล้าให้ขึ้นมาบนเวที

เพื่อเอาเงินของเขาวางใส่ไว้ในที่พิเศษ แต่จัดประดับพลอยระยิบระยับแวววาว

หลังจากนั้น นักมายากลปิดผ้าหีบลิศคฤงุญแจ เอาจากตัววางบังแสดงท่าลีลาร้ายเล่ห์กลน่าสยท

เมื่อเขาเลื่อนฉากออก เปิดที่พิเศษ

ปรากฏว่าเงินของผู้ชมที่วางเอาไว้ กลายจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมสองเท่าบ้าง สามสี่ห้าหกเท่าบ้าง

ข่าวรัลลือสะพัดปากต่อปาก ถึงความมหัศจรรย์

ผู้คนต่างดีใจว่าเริงเหิมเกริม แอ้อัดเข้าชมมายากล แย่งกันขึ้นไปเอาเงินใส่ที่พิเศษ

ทุกครั้งທີ່ที่พิเศษเปิดออก เงินของเขาเพิ่มขึ้นอย่างง่ายดาย ใครก็มีโอกาสเป็นเศรษฐีได้ หากใจกล้าขึ้นไปบนเวที

เงินไหลสะพัดออกมาจากคณะมายากลเหมือนแมลงเม่าบินจากรังหน้าฝน

ไม่มีใครปล่อยตัวทนต่อความยากจนอดสู่อีกต่อไป

วันนี้ถลุงใช้เครดิตจนสุดฤทธิ์เดชไปก่อน พรุ่งนี้ค่อยหาเงินไปใส่ที่พิเศษ

เอากำไรมหัศจรรย์

มีคนปล่อยให้กู้ยืมอะแยะ แม้แต่คณะมายากลยังปล่อยเงินกู้

หรือหากเกียจคร้านจะไปเบียดเสียดบนเวทีก็กู้ฝากกองทุนไปทำให้เงินต่อเงินตีฟองเพิ่มขึ้นมหาศาล

อีกครั้งหนึ่ง

สังกรรมได้พัดผ่านมาเสียบเสียบ

ที่พิเศษบนเวทีกลายเป็นปัญหา กลับกลายเป็นพิเรน ทำเงินที่วางไว้ในหีบหายไป

เปิดที่ไว้ เงินกลับลดลง

คนแอ้อัดเบียดเสียดในโรงมายากลต่างพากันงุนงง เกิดอะไรขึ้น

นักมายากลหน้าตาดี พยายามปลอบใจยืนยันผู้คนที่เงินไม่ได้หายไปไหน

มันจะต้องกลับมาเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างที่เคยเป็น

เขาอวดที่พิเศษทุกซอกมุม ให้เห็นว่ายังเหมือนเดิมทุกอย่าง

กล้ารับประกันแม้กระทั่งเอาเงินตัวเองใส่เข้าไป

แต่อุบัติเหตุยังคงทำเงินหาย

บางคนโวยวายว่าต้องมีคนแอบโกงอยู่หลังจาก จนแล้วจนรอดไม่มีใครพิสูจน์ได้

ประหลาดที่ไม่มีใครสงสัยถามว่า แล้วใครเป็นคนเอาเงินมาใส่หีบก่อนหน้านี้

ถกเถียงกันอวดรู้พยากรณ์เกี่ยวกับที่พิเศษคนละทิศทาง

เดือดร้อนถึงเจ้าของคณะมายากล ต้องมาออกปากยืนยัน ทั้งที่เขาไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ทุกอย่างยังเป็นปกติ

ไม่มีใครเชื่อ

ลามไปถึงคณะกรรมการผู้บริหารงานมหกรรมโลก ต้องออกมาแถลงผลการประชุม

เผยมาตรการ สนับสนุนการแสดงของที่พิเศษ ครั้งแล้วครั้งเล่า

ไม่มีใครเชื่อ

ในที่สุดก็กล่าวโทษ ฤดูกาล

ไม่มีใครสนใจ

นักเก็งกำไรทั้งหลายในงานมหกรรมแตกตื่นหมดตัวเสียดสีไปแล้ว

เงินมันหายไปเหมือนน้ำในบ่อทราย เขาถูกเจ้าหนี้บีบบังคับ

มีคนมายึดความไฝฝืน บ้าน รถยนต์ ทรัพย์สินสมบัติของเขาไปซัดใช้เงินกู้

โรงแสดงมายากลซบเซาเจียบเหงา งานมหกรรมพลอยซาลงด้วยทั้งงาน

ไม่มีใครอยากใช้เงินออมสุดท้าย

ยกเว้นเพียงคนบางกลุ่มที่ยังไม่สิ้นหวัง

เชื่อว่าในวิกฤติย่อมมีโอกาส พวกหนึ่งล้อมวงพิจารณาที่พิเศษบนเวที

ลั้งเลก่าเศษเงินในมือแน่น คิดตัดสินใจจะลองดูอีกครั้ง

ขณะที่นักมายากลเดินงุ่นง่านไปมา

ด้านหลังมานฉากเวที เห็นสถาปนิกท่านหนึ่งนั่งกอดเขาคูคู้อยู่ในมุมมืดแห่งความวิบัติ

มีคนถามว่า ท่านเป็นใครไป

เขาเงยหน้าขึ้นมาตอบแผ่วเบา ผมเป็นผู้ช่วยนักมายากล

เป็นคนยกหีบมาตั้งบนเวทีการแสดง

ผมกำลังจะตงงาน

ฤดูกาล ย่อมหมุนวน

กลางคืนเข้ามาแทนกลางวันทีสว่างเรีงว่า

เวลาแห่งการนั่งสงบนิ่งได้มาถึงอีกครั้ง

สถาปนิกควรรับฟังคำขอพักชะลอโครงการจากผู้ว่าจ้าง

เหมือนต้นไม้พึ่งเสียงใบเหลืองกรอบฤดูของมันหล่นจากกิ่ง

ห่อจินตนาการเก็บไว้ในแฟ้มกระดาษและไฟล์

หุบกลีบดอกบัวโอบพุ่มเกสรยามค่ำมืด

วางโซฟาที่เร็นลับ กกรอคความมุ่งมาดนับแสนล้านฟอง

ดูอาหารจากแม่ธรณี กักสะสมไว้ลำต้น รอเวลาแทงหน่อ

แฝงกายในอากาศร้อนระอุแดด รอเป็นน้ำค้างอีกครั้งในยามรุ่งอรุณวันใหม่

สังเคราะห์ความอดทน เพื่อเป็นอาหารให้กับความสดชื่นเมื่อตื่น

เอนกายหลับในแดนนิมิตว่างอนันต์

ใต้เบื้องบาทพระองค์ผู้สร้างสรรค์

อีกครั้งหนึ่ง

เมฆทับซ้อนเมฆมืดทะมึน ไม่สามารถขมขู่เราผู้มีสติ ล่วงรู้สังกรรม

ปัญหาพัดมาให้วุ่นวายทวน บางช่วงใจหน้าเกรี้ยวกราด

ในกระแสความทุกข์ สายตาของเราจะยังคงมุ่งมั่นจ้องมองอนาคตพิศ

ตาโถมมา

ความชื่นชมมุ่งมั่นในศักดิ์ศรีชีวิตจะยังคงมีอยู่เสมอ トラบเท่าศรัทธา

แม้ว่าจะต่ำต้อยเป็นเพียงแมค้ำยากจนท่านหนึ่ง เช่นที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา ACT

WORDS OF ACT

“ คนฉลาดพูด...เพราะเขามีเรื่องจะพูด
คนโง่พูด...เพราะต้องพูดอะไรบางอย่าง ”

“ ความล้มเหลวคือความสำเร็จ
ถ้าเราเรียนรู้จากมัน ”